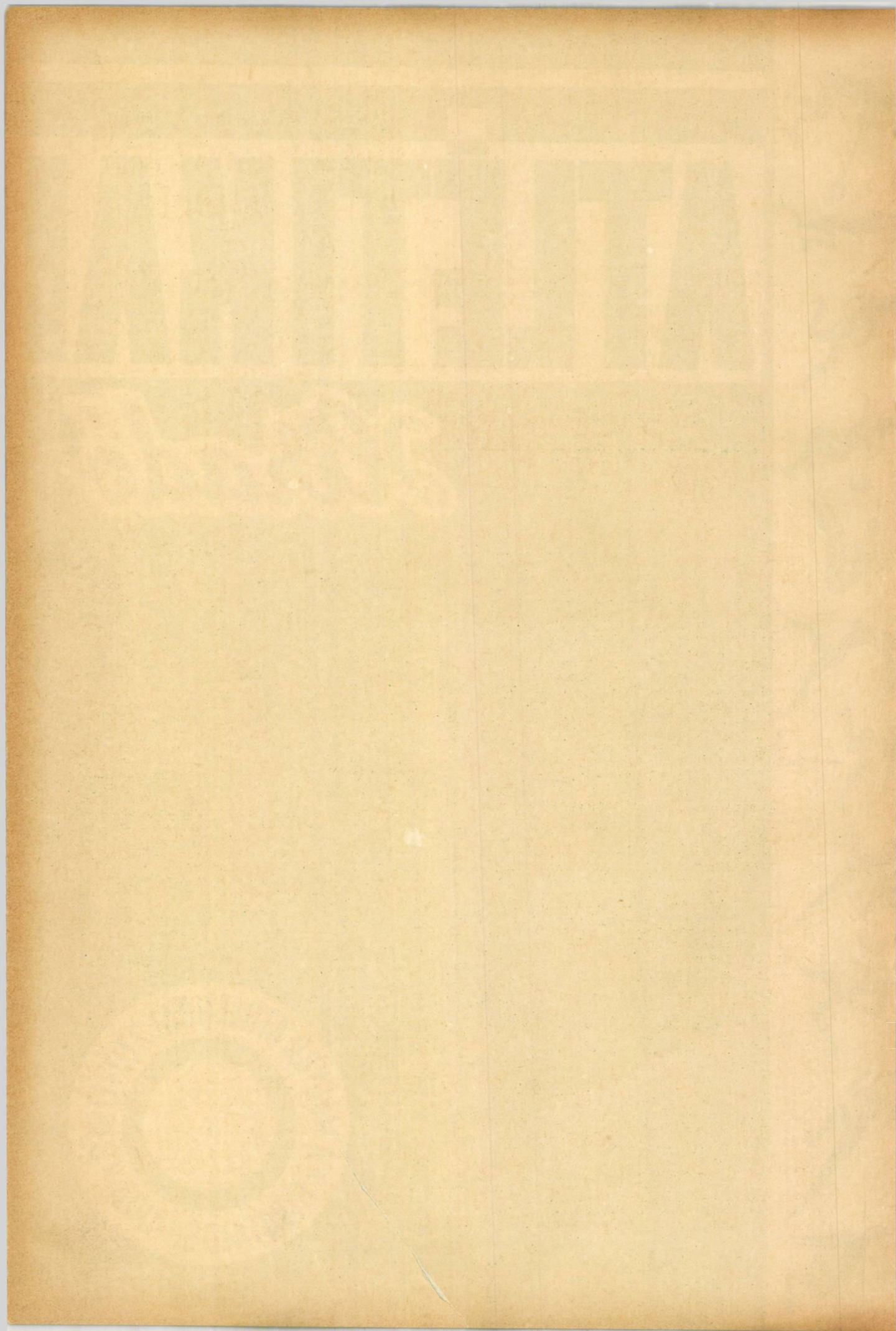

ATLÉTIKA

Hiradó

ATLÉTIKAI Híradó

III. ÉVFOLYAM

A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1959. ÉV 8. SZÁM

FINN-MAGYAR értékelése

Mint ismeretes a Finnország-Magyarország férfi atlétikai viadalt a magyar csapat nagy pontarányral elvesztette. Atlétikai körökben úgy a vezetők, mint a versenyzők Magyarországon kiegyensúlyozott küzdelmet, szoros eredményt vártak, legtöbben kis pontarány magyar győzelmet. Ezzel szemben egy nagyarányú 31 pontos vereséggel hagyta el a magyar csapat a helsinki olimpiai stadiont.

Közvetlen a viadal befejezése után maguk a versenyzők, vezetők már sokat foglalkoztak a vereség okaival. A Magyar Athletikai Szövetség Elnöksége értékelésre hívta össze a viadalon résztvevő összes versenyzőket, vezetőket. Egy rendkívüli elnökségi ülésen foglalkozott maga az Elnökség a viadallal, annak tapasztalataival és megbeszéltek a viadal tapasztalatait az Edző Bizottság kibővített ülésén, melyre meghívást nyertek mindazon edzők, kiknek versenyzőik vannak a válogatott keretben. Mindhárom megbeszélés határozottan eredményes volt és hozzájárult ahhoz a célhoz, mely szerint tisztázzuk, megbeszéljük és következtetéseket vonjunk le a nagyarányú vereséggel kapcsolatban, mely jogosan keltett csalódást minden atlétikát szerető emberben.

Sok vonatkozásban, sokak szemében érthetetlennek látszik ez a vereség még ma is, különösen akkor, ha számításba vesszük a finn-magyar követő magyar bajnokságok eredményeit. Eppen ezért igyekeztünk ezzel a problémával az eddiginél sokkal részletesebben és sokoldalúbban foglalkozni. Természetesen reálisan értékelni a magyar válogatott csapatot egy szereplése alkalmával nem lehet. Ezért röviden vissza kell tekintünk a felkészülésre és általában az 1959-es év előkészületeire.

Az 1957-58-as évekhez viszonyítva az 1959-es év felkészülése a válogatott csapat részére már lényegesen kedvezőbb volt. Már erősen megközelítettük azokat a lehetőségeket, különösen a téli, kora-tavaszi felkészülés tervszerűsége, terhelése szempontjából, mint amelyeket 1956-ig élveztünk.

Mint ahogy a többi sportágakban is, az atlétikában is az 1959-es, az olimpiát megelőző évnek felkészülése még az előző év végén került összeállításra az Olimpiai Bizottság irányelvei alapján. Ezeket a jóváhagyott terveket végre is hajtottuk, ha nem is minden vonatkozásában teljes pontossággal.

A versenyidény megfelelő időpontban kezdődött el és sorra kerültek az atlétikát vezető körökben, egyesületi körökben, versenyzői körökben annyit vitatott egyesületi bajnoki versenyek. Ezek a versenyek képezték a július 12-i nemzetközi versenyünkig a lebonyolított versenyek zömét.

Ehelyen most nem akarjuk ennek a versenyrendszernek előnyeit, hibáit vitatni, egyet azonban feltétlenül meg kell állapítani és pedig azt, hogy a sok versenyzés határozottan formabahozta atlétáinkat. A válogatott csapat kialakítása szempontjából viszont határozott hátránya volt ennek a versenyrendszernek az, hogy válogatott versenyzőink különböző egyesületi érdekekből kifolyóan viszonylag keveset indultak főversenyszámukban, illetve a több versenyszámban való indulás miatt nagyobb eredményeket főversenyszámukban nem értek el. Mindez nem mutatkozott hátrányosan még az eredmények szempontjából sem az ukrán-magyar viadalig. Nagyobb formaingadozásokat lehetett már tapasztalni a július 12-i nemzetközi versenyünkön, illetve azt követően. A július 12-i nemzetközi versenyen már néhány válogatott versenyzőnk nem indult el saját főversenyszámában, utána pedig a versenyzők mintegy örültek annak, hogy nem kell versenyezniük és így a finn-magyar időpontjáig inkább az erősebb intenzitású edzéseket folytatták, mint versenyeztek. A finn-magyar időpontjáig a válogatott csapat versenyzői átlagosan 10-12 versenyen vettek részt, ami elegendőnek is mutatkozik. A hiba ellenben az volt, mint ahogy már említettük, hogy keveset indultak főversenyszámukban.

A közvetlen előkészületekre közös felkészülési lehetőség állt rendelkezésre. Ezt a közvetlenül a versenyt megelőző időszakot is véleményünk szerint és a versenyzők véleménye szerint is a versenyzők zöme a versenyidény ezen szakaszának nem megfelelő erős edzésekkel töltötte el, ahelyett, hogy az edzésbeli terhelést gyakoribb versenyzéssel pótolták volna.

A magyar szakembereknek és egész atlétikáknak egyik legnagyobb problémája a forma-időzítés. Ez kétségtelenül nehéz kérdés, különösen akkor, ha számításba vesszük azt, hogy nálunk a versenyidény öt hónapig tart, továbbá azt, hogy igen nehéz feladat egy atléta válogatott formáját időzíteni egy bizonyos időpontra, akkor, amikor a válogatottban annyiféle atlétikai ág képviselői kapnak he-

lyet. Az eddigi tapasztalatok mégis azt bizonyítják, hogy változatlanul áll az a tétel, hogy a versenyzőidőszakban a versenyzés, még hozzá a gyakori versenyzés a fontos és lényegesen nagyobb gondot kell fordítani ebben az időszakban az edzőmunka megfelelő arányosítására a versenyekhez. Ebben az évben fennáll még egy másik nehézség is e téren, éspe- dig az, hogy jónéhány válogatott versenyzőnk az olimpia előtti évet "munkaévnak" szánta.

A magyar válogatott atlétacsapat sikerei az 1954-55-56 években azonban mind megfelelő versenysorozatokon, sőt nemzetközi verseny-sorozatokon keresztül születtek. Itt szeret-nénk megemlíteni a finn-magyar viadallal kap-csolatban még azt a tényt is, hogy az ukrán-magyar viadal időpontja, mint az egész válo-gatottat érintő nemzetközi verseny meglege-tősen távol volt a finn-magyar időpontjától.

Szeretnénk kitérni még néhány szempont-ra, mely a versenyzőkkel, az Elnökséggel és ed-zőkkel folytatott értékelés során felmerült. Ezek közül az egyik az, hogy versenyzőinkből hiányzott a versenyzési biztonság, továbbá az, hogy bizonyos mellék körülményeknek idő-járás, utazás, pálya állapota, közérzet, stb. lényegesen nagyobb jelentőséget tulajdonita-nak, mint amilyent megérdemelnek. Igaz, hogy a viadal időpontjában szokatlannul meleg, pá-rás időjárás volt, ami különösen futóinkat lepte meg és ez rendszerint a táv második felében okozott nehézségeket. Az ilyenféle időjárás tapasztalatunk szerint több folya-dék fogyasztást igényel. Ez azonban semmi-esetre sem lehetett ok arra, hogy egyes ver-senyzők túlzott mértékben fogyasszanak ször-pöket, tejet, vizet, stb. Ez elsősorban öm-uralom kérdése, amivel kapcsolatban és még más vonatkozásokban is sokkal céltudatosab-baknak kell lenni válogatottjainknak.

A csapat fegyelmi rendje kielégítő volt, kivéve az előbb említett folyadék fogyasztás kérdését. Itt a vezetőség igen gyakori figyel-meztetése ellenére is fordultak elő fegyelm-ezetlenségek.

Sokkal több önfegyelemre van szükség a nagy erőpróbák előtt és alatt a versenyzők részéről és sokkal jobban tisztában kell len-ni egyénileg minden válogatott versenyzőnek azzal, hogy számára mi a megfelelő a nagy versenyeket közvetlenül megelőző időszakban úgy az edzéseket, táplálkozást, folyadék fo-gyasztást, bemelegítést stb. tekintetében. Válogatottjaink körében eléggé sablonosak ezek a dolgok.

Tény az, hogy a magyar válogatott atléta-csapat és annak tagjai a finn-magyar időpont-jába forma-hullámvölgyben voltak. Ennek okait még részletesebben lehetne ismertetni, külö-nösen hogyha az egyének felkészülését, sze-replését elemeznénk.

Összefoglalva a gyenge szereplés okait fő-leg a következőket látjuk:

I. a felkészülést illetően

1./ közvetlenül a finn-magyar viadalt meg-előzően a versenyzési sorozat megszakadása, az edzések terhelésének növekedésével;

2./ a viszonylag hosszú idő eltelté az egyetlen válogatott viadal, az ukrán-magyar óta és általában a csapat legnagyobb részére a kevés nemzetközi verseny;

3./ a versenyzők az év folyamán a felada-tokhoz mértén keveset indultak főversenyszá-mukban;

4./ az ugróknál, rövidtávfutóknál a ver-senyidény kezdetén a kiegészítő, erősítő mun-ka átmenet nélküli mellőzése és főleg csak a technikai elemek gyakorlása;

5./ a versenyidényben az edzések mennyisé-gének, minőségének nem megfelelő összhangja a versenyekkel, a rossz formaidőztítés.

II. a pszichikai okok

1./ a finn eredmények viszonylagos lebe-csülése az addig elért magyar eredményekhez viszonyítva;

2./ a finn csapat küzdőszelleme, a köszö-nég szünet nélküli biztatása az ilyen verse-nyek egész hangulata;

3./ ebben az évben a nagy nemzetközi ver-senyek légkörének, hangulatának hiánya és az ebből adódó versenyzési bizonytalanság;

4./ a második versenynap elszántsága és küzdeni akarása ellenére a versenynap elején szünetelt sikertelenségek, melyek formálisan letörték a csapatot;

6./ túlzott jelentőség tulajdonítása a mellékesebb körülményeknek, időjárás, pálya, közérzet, stb.

Fentiekon kívül természetesen még sok rés: let problémát tárgyaltunk meg így az oda-uta-zás körülményeit, időpontját, stb., melyek-kel kapcsolatban igen nehéz egységes állás-pontot kialakítani, mert ami jónak bizonyult egyik versenyzőnek, az a másik számára nem volt jó.

Meg kell még említenünk azt, hogy előzetes írásbeli megállapodás értelmében néhány ver-senyzőnk a versenyt követően Finnországban maradt versenyezni. Sokak számára érthetet-lennek látszott, hogy miért pont a kint ma-radt versenyzőkre esett a választás. A meg-állapodás értelmében ugyanis a finn vezetők választották ki azokat a versenyzőket, akiket további versenyekre ott tartanak. A viadalt követő versenyek kisebb finn városokban bo-nyolódtak le és így elsősorban olyan verseny-zőket választottak a finnek, akiknek ezekben a városokban ellenfeleik voltak. Írásos meg-állapodásról lévén szó, ezen változtatni nem lehetett.

Állíthatjuk, hogy ennek a vereségnek is fájdalmas voltán kívül meg volt a maga haszna is. Ezt részben már a magyar bajnokságokon ta-pasztalhattuk és nem utolsósorban a cseh-ma-gyar viadalra való felkészüléssel kapcsolat-ban. Reméljük, hogy a tapasztalatokat előnyö-sen tudjuk felhasználni a soronlévő cseh-ma-gyar viadalra való felkészülésnél.

Dr. Bónyi Ferenc:

VÁGTÁZÓINK TECHNIKAI FELKÉSZÍTÉSE

Általában igen, de van egy-két alapvető hiba. Ezeket két fő forrásra vezethetjük vissza: 1./ Az első és a fontosabbik, hogy sokan túlságosan ragaszkodnak bizonyos jó-nak tartott technikai szabályokhoz, amelyek nagyrészt valóban jók is és elnyomják az egyéniséget. 2./ A második nem annyira döntő, de mégis meglehetősen gátolja az eredményes-séget, hogy van egy-két általánosan elter-jedt nézetből fakadó hiba, amelyek sehogyan sem akarnak eltűnni a köztudatból.

Nézzük meg ezeket kissé részletesebben:

1./ A gépek működésére még csak bizonyos fenntartásokkal, az élőlények mozgására már fenntartások nélkül, az ember eszelekvésére pe-dig a leg kifejezettebben érvényes az a tétel hogy az adott körülmények között véghezvitt mozgás lefolyását elsősorban belső, sajátos adottságok és törvényszerűségek szabályoz-zák. Akaratunktól függetlenül működő vegeta-tív idegrendszerünk folyamatai, születésünk-től kezdve kialakult tudatunk látókörén ki-vül működő milliárdnyi reflexünk egyéni, in-dividuumunkat, sajátosságunkat már eleve meg-határozzák. S itt még tekintetbe kell ven-nünk, hogy egy-egy reflex kialakulásának és lefolyásának körülményeit a kiváltó okon ki-vül a többi reflexeknek az a láncolata hatá-rozza meg, amelynek az illető reflex csak egy apró láncszeme. Így vegyük pl. a minket érdeklő alapvető mozgásformát, a futást.

Már csak ahhoz is, hogy állni tudjunk - ami a futás előfeltétele - a csecsemő kor-ban egy csomó reflexnek kell kialakulnia, amelyek az izmok tónusát szabályozzák. Minden mozgás ennek az egyensúlyi helyzetnek a meg-bontását jelenti, amit újabb reflexek egyen-lítenek ki. Ezek a reflexek azonban szintén még gyerekkorban alakulnak ki. Ezen kívül még az izmok anyagcserejét is biztosítani kell, amit az u.n. vegetatív reflexek végez-nek. Ezek a sportolónál már szintén kiala-kultak. Az izmokban végbemenő anyagcserefo-lyamatok ugyanezek adóttak és akaratunktól függetlenül mennek végbe. Végeredményben a futáshoz, amely egy dinamikus mozgás-szte-reotípa szükséges - mint előfeltétel - egy tónus-sztereotípa, amely az izmok tónusát szabályozza, egy vegetatív sztereotípa, a-mely a tápanyagok odaszállítását és elszál-lítását biztosítja, sőt még egy "kémiai sztereotípa" is, amely végső fokon az ener-gia átalakítását végzi.

Mindent csak azért említettem meg, hogy lássuk, egy mozgás kialakulásánál milyen bo-nyolult, alig rögzíthető és megfogható, egy-másra épülő, illetőleg egymásba fonódó folya-matokról van szó. Arról, hogy ezeken változ-tassunk, jelen életformánk, edzési lehetősé-ink között alig lehet szó. Ez viszont azt jelenti, hogy ha egy kezdő vágtázót kapunk a kezünkbe, ne az ő mozgását akarjuk az ide-ális technika követelményeinek megfelelően radikálisan átalakítani, hanem a technikát formáljuk az ő mozgás-sajátosságai szerint. Minden egyéneknek meg kell hogy legyen a maga sajátos technikája, amellyel a lehető leg-jobb eredmények elérésére képes. Az a jó ed-ző, az a művész, aki nem hus mindent egy kap-tárára - amint igazán jó a cipő is csak ak-kor lehet, ha a kaptafát igazítjuk a lábhoz, nem pedig a lábat a kaptafához. Persze mi-

ként a cipőkészítésnél a cipő, éppemgy a technika tanításánál a vágtafutás törvénysze-rűségeit is be kell tartani. De csak amennyi-re lehet. Mert amint egy 44-es vastag, lud-talpas láb esetében sokkal jobban megfelel a cél-nak egy arra szabott, nagy trampli bakancs mint egy szép karcsú bokája lábra készült, ragyogó vonalú cipő, éppemgy a vágtafutás szempontjából is hasznosabb egy szemre nem olyan szép, talán nem is tökéletes, de az egy-nre szabott technika, mint egy szép és tökéletes, ami minden követelménynek megfe-lél, csak éppen futni nem tud vele a futó. Tehát ne az elméletileg legtökéletesebb, ha-nem az adott esetben legjobban megfelelő technikát tanítsuk.

2./ És most nézzük a hibákat. Nem akarom itt a vágtafutás technikáját hosszasan ele-mezni, sem a sok előforduló apró hibát sorra felmiliteni - tehát nem törekszem teljességre - csak egy-két alapvető jellegű hibára kívánok rámutatni.

Szakvezetőink többször rámutattak arra, hogy vágtázóink rosszul rajtolnak. Ezt a rosszul való rajtolást nem úgy kell értelmez-ni - ők sem így értették -, hogy késve jön-nek ki a rajt-lyukból, hanem hogy egyszerre való indulás esetén is 5-10 méternél már a külföldi vágtázók vezetnek. Ennek oka, hogy általában valóban rosszul rajtolnak. Málunk a jó rajton sokan azt értik, hogy a futó a le-hető leggyorsabban, a legnagyobb erővel rugaszkodjon el a rajt-támláról. Hogy astán hogy kap lábra, az alig jelent valakit. És ez nagy hiba! A rajt jóssága vagy rosszassága elsősorban két dolgon múlik: a./ a futó a lövés pillanatában a lehető leggyorsabban és legenergiusabban rugaszkodjék el a rajt-támláról, itt a lehetőségen nemcsak erőt, ha-nem célszerűséget is értünk / és, b./ de úgy hogy abból a lehető legjobban tudjon lábra-kapni. Minthogy a rajttámlának a lövés el-hangzása után elhagyása nem probléma / egy-szerű gyakorlással hamar elsajátítható/, a rajt sikerességét végeredményben a lábraka-pás eredményessége dönti el. De nem minden rajtból lehet egyformán jól lábrakapni. Arra itt mines szükség, hogy a helyes rajtot rész-letesen taglaljam, mert véleményem csak egyetlen ponton tér el az általánosan hasz-nált rajtolási módtól - de ezt döntőnek tar-tom -, nevezetesen: vigyázz-helyzetben a hátnak párhuzamosnak kell lenni a talajjal. Ugyanezen testhelyzetben kell a futónak a rajtgeptől elrugaszkodnia.

Csak ez teszi lehetővé, hogy az elrugaszkodó erő előrevigye a testet s a futó ne áll-jon fel túl hamar. Ezt egyébként nem én ta-láltam ki. A világ legjobban rajtoló vágtá-zói már régen így rajtolnak. Kár, hogy nyom-datechnikai okok miatt képeket nem tud a lap közölni, mellékelhetnénk Morrow, Murchison és Harry rajtjáról készült felvételeket, a-melyekről jól látható, hogy ők nem emelik a csipőt a vigyázz helyzetben a vállak szint-jé fölé. Itt azonban egy közbeeső megjegy-zést kell tennem: ebből a vigyázz-helyzet-ből való energikus kijövéshez és eredményes lábrakapáshoz igen magasfokú erő és nagy gyorsaság szükséges. Tehát ahhoz, hogy így rajtolhassunk, előbb meg kell szerezni a megfelelő erőt és gyorsaságot.

A lábrakapásnál egyik leggyakoribb hiba, hogy vágózóink túlságosan hamar felállnak. Ez nagyrészt annak köszönhető, hogy vigyázzban csipőjük magasabban volt a válluknál. Ez esetben ugyanis a rajttámláról való elrugaskodás után a futó kénytelen a vállát emelni, mert a csipőnél alacsonyabban tartott vállal futni nem lehet. Ezt a lövés pillanatában megkezdődött emelkedést pedig már nem lehet megállítani s így túlkorai felegyenesedés következik be.

Elég gyakori hiba - minthogy kevesen fordítanak rá gondot - hogy a lábrakapás alatt a lépéshossz nem nő egyenletesen. Ismétlődnek az azonos hosszúságú lépések, majd újból növekszenek, stb. Ez annak a jele, hogy a gyorsaság növekedése sem egyenletes.

A távközi futás problémáját igen sok edző azzal akarja megoldani, hogy a futás közbeni magas térdemelésre igyekszik ránevelni a vágózókat. Ez alapvető hiba!

A távközi futás két legfontosabb mozzanata a talajfogás helye és módja, valamint a talajról való elrugaskodás ideje és ennek következtében az elrugaskodás szöge. Az első kérdéssel nem foglalkozom, mert itt a vélemények meggyezések és helyesek. A második problémával azonban szükséges lesz röviden foglalkozni. A rádőlés, az elrugaskodás szöge, a távközi futás jellege attól függ, hogy a futó mikor nyújtja ki a talajon lévő térdét. Miután a futó egyik lábával talajt fogott, azon a lábán hajlított térdrel átfordul s utána nyújtja ki a térdét, azaz ru-

gaszkodik el. Igen lényeges, hogy mikor a függőleges síkban-e, vagy azon túlhaladva. Nálunk igen jelentős számban a szemre tetesztős magastérdemeléssel, "lebegő" futásra nevelik a vágózókat, amikor is az elrugaskodás majdnem a függőleges síkba való érkezés pillanatában történik, azaz éppen csak hogy egy kissé túlhaladva azt. A helyes pedig az, ha a térd kinyújtása a függőlegesen való áthaladás után bizonyos kis késéssel történik. Ebben az esetben az elrugaskodás szöge kisebb lesz, s a rádőlés nagyobb. Ez pedig azt jelenti, hogy az elrugaskodó erő nem annyira fölfelé, mint inkább előre fejt ki hatást. A futó nem repül olyan magasan és nem tölt annyi időt a levegőben. És itt valamire szeretném felhívni a figyelmet: a jól rádőlő futó hiába fut az optimálisan leg-hosszabb léptekkel, úgy fog látszani, hogy nem emeli eléggé a térdét. Amikor magas térd emelésre neveljük tanítványainkat, tulajdonképpen arra szoktatjuk rá, hogy minél hamarabb és inkább fölfelé rugaskodják el, magasan és hosszú ideig repüljön, ami nem előnyös, mert felesleges energiapocsékolással jár és lassabb is. Azonkívül maga a magas térdelés még külön is helytelen - bármilyen tetszetős is legyen különben. A késleltetett elrugaskodáshoz, azaz rádőltebb test tartású futáshoz igen nagy erő szükséges és csak az ezzel rendelkező futó tudja végrehajtani. Ez az oka annak, hogy minél fáradtabb a futó, annál jobban hátradől.

/folytatás következik/

KALOVITS ISTVÁN:

WEISSENFELSI GLOSSZÁK

1959-ben ifi-válogatottunk új feladat elé került a már hagyományossá vált magyar-román-bulgár találkozó mellett. Egy új ellenféllel, az erősen feljövőben lévő NDK női és férfi válogatottjával kellett összemérni erejét. A weissenfelsi kirándulás félsikerrel végződött. Leányaink biztosan, sőt fölényesen győztek, míg fiaink meglehetősen alárendelt szerepet játszva kaptak ki. Most nem ki vának az eredmények részletes elemzésével foglalkozni, ellenben szeretnék megemlékezni egy-két nálunk ismeretlen vagy nem alkalmazott dologról amit - nézetem szerint -, mi is hasznosíthatnánk versenyünk rendezésénél illetőleg edzéseinkben és szervezésnél.

I. Versenyrendezés:

Német barátaink a versenynek igen szép körítést adtak. Ezt annál is inkább becsülünk kell, mert - mint utólag kiderült - Weissenfelsben ez volt az első nagyszabású nemzetközi jellegű verseny. Bár az előkészítésnél igen sok hibát követtek el, ami miatt a szövetség Berlinből érkezett vezetői eleget bosszankodtak magát a versenyt igen szépen rendezték meg. A rendezéssel kapcsolatban egy pár igen érdekes dolgot figyelhetünk meg és célszerű lenne alkalmaznunk is.

Szabálykönyvünk világosan előírja pl. hogy az indító ültözéke erősen különbözzék a többi versenyzőétől, ezt azonban magyar versenyeken még nem láttam. Weissenfelsben a kérdést úgy oldották meg, hogy az indító az

eltérő szími ruházat mellett a pisztolyt tartó kezére több színnel esikozott feltűnő könyökvédőt használt. Pár évvel ezelőtt az egyik leghíresebb angol indító látta pl. Drezdában a Harbig emléktárgyat indítani, piros kabátban és sapkában, fehér nadrágban. Ugy nézett ki, hogy akaratlanul is oda kellett figyelni.

Az indítás magyar szemmel nézve igen kellemetlen volt. Az indító alaposan kivárt. Sugar Pista barátom mérése szerint 1.5 - 2.8 mp. között.

Ez annyira szokatlan volt, hogy - bár erre még a verseny előtt megtartott technikai értekezleten külön is felhívtam a versenyzők figyelmét - Kazi Olga kétszer is kiugrott és csak az indító sportszerű viselkedése mentette meg a kiállításától. Mint a magyar válogatott helsinki-i tapasztalata és Simon Attila bécsi kiállítása is igazolja ez különösen általános gyakorlat és szokás. Nálunk az a helyzet, hogy indítóink igyekeznek azonnal indítani, amint csak egy pillanatra is mozdulatlanul váltak a versenyzők, mintegy lerázva a felelőséget magukról az esetleges többszöri indítás miatt. Ügyességi számokban barátaink minden sorozat végén bemondták a mikrofonba az illető versenyző állását. Ez megkönnyítette a közönség tájékozódását, egyben a közönség szempontjából érdekesebb is tette a versenyt. Nyilvánvaló, hogy ezt csak nemzetek közötti versenyen lehet megtenni ahol viszonylag kevés az induló és

egy időben nem bonyolítanak le kettőnél több számot. Nézetem szerint válogatott viadalon erre nincs szükség, miután a közönség mindent látni és hallani akar.

Magyarországon az utolsó versenyszám lebonyolításával egyidejűleg mind a közönség, mind a versenybírók pánik szerűen a legnagyobb rendetlenségben hagyják el a pályát. Legutóbb pl. a Népstadionban megtartott nemzetközi versenyünkön kinos volt látni a pályán lévő versenybírók fegyelmetlen és rendetlen kiszivárgását és elsietését. Weissenfelsben az utolsó versenyszám lebonyolítása után a két csapat és a teljes versenybírószám szabályszerű kétsoros vonalban bevomult a pályára. Középen a versenybírószám, két oldalt a két csapat. A közönség mindvégig helyén maradt és végig nézte a zárőnnepélyt melynek során a nagy nyilvánosság előtt adták át a legjobban szerepelt magyar és német lánynak illetve fiúnak a legeredményesebb versenyzőnek járó tiszteletdíjat, jelen esetben egy-egy dedikált képet. Nem vitás, hogy a zárőnnepélynek emellett, hogy igen szép valami, komoly nevelő ereje is van.

Hogy valami negatívumot is mondjunk a rendezéssel kapcsolatban, furcsa volt látni, hogy dobásoknál nem volt tartós jelölés, így csak a sorozat végén tudta meg a közönség a verseny állását, mikor a mikrofonba bemondták. Mikor ezt szövétttem, elnézést kértek és gyakorlatlanságukkal mentegőztek.

II. Szakmai rész.

A német versenyzők - fiúk és lányok - testfelépítése mintaszerű és alaposan kidolgozott. Előképzettségük - hála iskolai testnevelésüknek - igen sokoldalú. Legjobb példa erre a legnépszerűbb német ifjúsági versenyző, Peter Humold, aki a viadalon megnyerte a 400 m gátat, az 1500 m akadályt és a hármassugrást, mégpedig komoly ellenfelek ellen és kitűnő eredménnyel. Valaki erre azt mondhatná, hogy ez kivétel. Hát nem az! A német csapatban még jó néhányan voltak, akik nézetünk szerint teljesen ellentétes számokban is egészen jó eredményeket értek már el /pl. kalapácsvetésben és távolugrásban/. Miután jó pár évvel ezelőtt az NDK alaposan mögöttünk volt, most pedig lassan Európa élvonalába tartozik, jó lenne alaposan áttanulmányozni felkészítési rendszerüket, elsősorban iskolai testnevelésüket!

Technikailag a magam részéről elsősorban a gátfutás érdekel, miután évek óta mindig volt egy-két jóképeségű palánkosom. A fő különbség a magyar és német gátasok között az, amiről már évek óta beszélünk, de még a mai napig sem valósítottuk meg: a gyorsaság. Német barátainknál 11 mp-es 100-asok, 50-es 400-asok, lányoknál pedig 12-ön belüli 100-asok futnak gátat, míg nálunk a jelzett távokon gátasaink legjobb eredményei: 11.5, 11.7; 53.2 és 51.9; 12.6 és 13 mp. Ehhez nem kell kommentár! Ehhez járul még a technikai különbség is! Nálunk a gátfutás, elsősorban a lányoknál, egy artistikus valami. A versenyző igen tetszetős testtartásban, mintha tornaversenyen lenne, átrepül a gátfelett, megáll és újra megindul, miközben a lapos gátvétel érdekében még csipőjét is súlyozti. A német lányok ezzel szemben a gát felett csak annyit időznek, amennyire feltétlenül szükségük van. Az elrugaszzkodó láb a talaj elhagyása után aktív mozgást vé-

gezve a lehető leggyorsabban, de nem elkapkodva, bejön a test középvonaláig és jól kiemelve folyamatosan ér talajt. Ezt a magyar közönség legjobban a már többször Budapesten járt Gisella Birkemeyernél figyelhette meg. Weissenfelsben a kezdők is így vették a gátat, volt alkalmam látni és megfigyelni egy párat a második napi meghívásos 80 méteres gátfutásra való bemelegítés során. A fiú gátasok technikája nem volt olyan kiforrott mint a lányoké, de a sima gátvétel itt is fő erény. Meg kell jegyezmem, hogy a német ifik 400-as gátat otthoni versenyeken nem futnak.

Memrégiben olvastam a magyar lapokban a felhívást a magyar pályának az iskolások részére való átadásáról. A hirdás kifejezte azt a nagy örömet, hogy most már lehetőség van az ifjúság intézményes sportoltatására, nem láttam azonban a folytatást, hogy mit is csináljon hát a pályára szabadult fiatal csikó a nagy szabadságban? Lipcsében

erre is megkaptam a választ! A lipcsei TF-en történt látogatásunk során egy óriási táblát láttam, melyen fel volt tüntetve, hogy a főiskolával szenkőzt lévő óriási 100.000 főt befogadó stadionban mikor lehet egyesületekben még nem lévőknak edzeni és kikhez kell fordulni szakszerű edzési felvilágosításért. Ugyancsak a lipcsei TF-en a szakszerűen felszerelt tornatermek egész sorát láttuk, melyekben minden időben lehet súlyt, diszkuszt és gerelyt dobni, bármely ugrószámot gyakorolni, rajtolni. Az egyik teremben óriási tükrök előtt mindenki saját maga ellenőrizheti mozgásának minden fázisát, ugyanekkor a másik teremben 3-4 esztendő apróságok szakszerű felügyelet mellett ügyesednek.

A férfi versenyzőink vereségének és az NDK atlétáinak mind feljebb ívelő tudásának alapjait keressük akkor a választ alighanem a fentebb elmondottakban fogjuk megtalálni.

Az Egyesületi Bajnokság végeredményét /csapat férfi és női, egyéni férfi és női/ az Atlétikai Híradó 9. számában fogjuk leközzölni.

Dr. Monostori Tibor:

Néhány ószinte szó a SZEGEDI MARATHONTÓL

Husz évi szünet után Szeged és az ország népének teremto támogatása, valamint a művészek és a közönség lelkes együttműködése áran július 25-én ismét megszólaltak a harsonák a Dóm téren, hogy ünnepi dallamokkal hirdessék a Szegedi Szabadtéri Játékok felújításának nagy eseményét. Régen várt boldog pillanatok voltak ezek és a középürpai kulturális élet nyári központjává avatott városunkban az ünnepnapokból kijutott az atlétikának is.

A Spartacus Sportközpont III. Nemzetközi Marathoni Futóversenyét sok gonddal készítette elő, de nem vette figyelembe azt a sok rendezvényt, látnivalót, melyet a megnyitón és a közvetlenül utána következő napon tártak fel a közönségnek a tudimenzionált műsor tervezői. Ennek következtében némely esetben érdeklentések merültek fel a marathoni verseny és más rendezvény között rendszerint az előbbi kárára. Ez különösen a külföldi vendégek reprezentatív ellátásánál, a külföldieknek a hivatalos város által történt fogadásánál és a versenyzőknek az ugyanakkor rendezett utcai karnevál forgatagában történt akadályoztatásánál nyilvánult meg elsősorban. A rendező gárda nem tudott megbirkózni ezen előre nem látható nehézségekkel és ezért alkalmasnak látazana a jövőben e nagy versenyt az ünnepi hetek nyugodtabb napjaiban, esetleg minden más konkurencia kizárásával az ünnepi játékok hetein teljesen kívül megrendezni.

Az ünnepélyes megnyitó és az azt követő sportbeli rész fényesen sikerült. 1957-ben az első nemzetközi versenyen a külföldiek közül még csak a jugoszlávok és az NDK versenyzői indultak. 1958-ban ezekhez a románok, az idén pedig már a csehszlovákok is csatlakoztak és így 4 külföldi csapat 8 versenyzőjét láthattuk. Hozzájuk Esztergomi és Pataki kivételével csaknem a teljes magyar élgárda sorakozott fel 29 fővel igen dícsőretre méltóan és az így elindult 37 atléta már is biztosította a verseny sikerét. Az emberi állóképesség maximumát igénylő ezen nagy kiáldalem részletei már ismereteseek.

Elhelyűtt csak annyit, hogy a Balkán bajnok és az európai élvonalba tartozó, immár 40 éves jugoszláv Franjo Skrinjar ritka bravurral az idén Szegeden harmadszor győzött egymás után és most 2:31:57.4-es eredményével utvonalesucot állított fel. A nem könnyű és az idén esőtől felázott terepen bizony nehéz volt a 42 km-t végig futni. Ennek ellenére Skrinjar csaknem végig vezetve jó erőben érkezett be a célba. A második a 31 éves jugoszláv Dobriwoje Sztojanovics /2:34:59/ ugyancsak már 3 éven keresztül második Skrinjar mögött. Harmadiknak új futó, a 27 éves román Thoma Voicu /2:37:52.4/ jelentkezett. Negyediknek a szintén 24 éves NDK atléta, Eugen Fuhrmann /2:42:06/ futott át a célon míg ötödikként a legjobb magyar, az olimpiai helyezett Dobronyi József /2:43:07/ érkezett be. Dobronyi a táv elején vezető pozícióban szurás érte és így később sajnos már nem szólhatott bele az elsőség kérdésébe. A mi Temesvári Gyulánk /Szegedi Spartacus/, mint legjobb vidéki ver-

senyző a 14. helyen kötött ki 2:55:00-s idővel. A kiáldemet táv közben mindössze ötven adták fel. A nemzetek közötti pontversenyben 1. Jugoszlávia 5:06:56.4, 2. Magyarország 5:29:13.0, 3. Románia 5:32:00.4, 4. Csehszlovákia 5:33:05.0, 5. NDK 5:34:08.0. Egyesületi csapatversenyben 1. Előre SC 5:39:07, 2. Újpesti Dózsa 5:49:12, 3. Bp. Honvéd 5:51:16. A nézőközönség hőszies kiáldemeteket láthatott e klasszikus atlétikai verseny bármelyik szakaszán és az atléták a marathoni futás jó propagátorainak bizonyultak.

Hátrányosan érvényesült azonban, hogy a versenyzőket a rendezőség 5 km-ként nem minden esetben tájékoztatta az elért időkről, a hirodó szolgálat gépkocsija pedig kint az országuton csaknem teljesen felmondta a szolgálatot. Így a pályán a közönség 5 km-ként nem kapott híreket a verseny állásáról. A tájékoztatás esődjét jelentette, hogy a versenyén, már bent a pályán a megafon berendezés is elromlott és így a tájékoztató a legkritikusabb időpontokban a versenyzőknek a pályára való beérkezésekor és az ünnepélyes eredményhirdetéskor maradt néma. A hibákra az időmérők vezetője tette fel a koronát aszal, hogy az időeredmények megállapítása helyett illetéktelen egyénnel vitát nyitott és ennek hevében a 10. helyezettől lefelé helytelenül állapította meg az időket egészen durva eltérésekkel. Csak a későbbben odaérkező versenybírószági elnök próbálta meg helyesbiteni az időeredményeket nagy jóakarattal és szakértelmel, melyeknek valósságához azonban némi kétség fűrt. Ugyanakkor helytelenül történt meg a csapatversenyek eredményének kiszámítása is, amely később ugyancsak helyesbitésre szorult.

A marathoni versenyek sikeres megrendezése nem könnyű feladat, mert sokrétű munkát kell elvégezni és ennek eredményes megoldásához az összes szakértő maradéktalan összefogására van szükség. E téren hátrányosan érvényesült, hogy a szegedi marathoni versenyek alapos ismerői közül többen éppen a verseny napján Debrecenben tartózkodtak a vidéki bajnokságon. Ha ők Szegeden vannak, a hibák jelentősen csökkentek volna és nem kellett volna több jogos méltánytalanságot egy külföldi, mint pedig a magyar élgárdát képviselő fővárosi versenyzők körében utólag orvosolni.

A jövőben jóval korábban kell a részfeladatokat közölni és azokat súlykolni az illetékesekkel, mert az ilyen hagyományoknak indáló versenyek értékét erősen csökkentik a felsorolt hibák. Csak a fővárosi és helyi erők maradéktalan és minden mellékgonddal teljes mentes kooperálásával remélhetünk előrehaladást e téren.

Es még egy szempont! Az ilyen nagy és egyre inkább terebélyesedő reprezentatív nemzetközi versenyek megrendezéséhez Szeged városának és nagyobb vállalatainak jelentősebb támogatására van szükségünk a jövőben, mert más városok örömmel jelentkeztek már és a szegedi támogatás kétszereslést hajlandók biztosítani. Félő, hogy lemaradunk a nagy konkurrenciában és a versenyt elvisszik Szegedről.

Befejezésül. Leszámitva a hibákat, a Spartacus Sportközpont és a helyi szövetségek komoly anyagi áldozatával megrendezett verseny igen nagy szolgálatot tett az

sportéletnek és ezen belül az évről-évre egyre jelentősebben fejlődő szegedi nemzetközi marathoni hagyományok továbbfejlesztésének.

Sport fegyelmi Szabályzat

A MAGYAR TESTNEVELÉSI ÉS SPORT TANÁCS ELNÖKSÉGÉNEK 16-1/1959. /VII.2./ MTST SZÁMU HATÁROZATA A SPORTFEGYELMI SZABÁLYZAT KIAD. ÁRÓL

1.

A jelen határozat mellékletét képező Sportfegyelmi Szabályzat az MTST Közlönyben történő kihirdetés napján lép hatályba. Rendelkezéseit mindazokban a fegyelmi ügyekben alkalmazni kell, amelyekben a korábbi szabályok értelmében jogerős fegyelmi határozatot még nem hoztak.

2.

A 8800-2/1952. OTSB számu utasítással életbeléptetett Sportfegyelmi Szabályzat, valamint az egyes sportszövetségek fegyelmi szabályzatai hatályukat veszítik.

3.

Az egyes sportágak játékszabályai, illetve versenyszabályai bizonyos fegyelmezési jogkört biztosítanak a játékvezetőknek és versenybíróknak is. A Sportfegyelmi Szabályzat ezt a jogkört nem érinti. Nem minden játékszabályt vagy versenyszabályt megsértő

magatartás képez ugyanis sportfegyelmi vétiséget, hanem csupán azok, amelyek a Sportfegyelmi Szabályzat 3.§-a értelmében sportfegyelmi vétségnek minősülnek.

Nem szabályozza a Sportfegyelmi Szabályzat a versenyek, mérkőzések lebonyolítása során történt szabálytalanságok miatt emelt óvások folytán lefolytatandó eljárást sem. Ezekre az eljárásokra is az egyes sportágak mindenkor érvényben levő verseny- és játékszabályai az irányadók. Amennyiben azonban az óvások egyes sportolók fegyelmi vétségével vannak összefüggésben, indokolt ezen eljárásoknak egy eljárás keretében való lefolytatása. Ezért a Sportfegyelmi Szabályzat rendelkezéseivel összhangban kell szabályozni az óvások folytán lefolytatandó eljárásokat is.

E rendelkezések folytán a sportszövetségek a Sportfegyelmi Szabályzatot a sportágak jellegének megfelelően kiegészíthetik, azzal a korlátozással, hogy ez a Sportfegyelmi Szabályzattal ellentétes rendelkezést, utasítást nem tartalmazhat.

Hegyi Gyula s.k.
MTST elnöke

A MAGYAR TESTNEVELÉSI ÉS SPORT TANÁCS ELNÖKSÉGÉNEK 16-1/1959. /VII.2./ MTST SZÁMU HATÁROZATAHOZ SPORTFEGYELMI SZABÁLYZAT

A sportolók, valamint a testnevelés és sport területén működő személyek fegyelmi vétséget képező magatartásukkal a munkafegyelmet, az egyesületi fegyelmet és a sportfegyelmet sérthetik meg. A sportolók, valamint a testnevelés és sport területén működő személyek

a./ ha tevékenységüket munkaviszony alapján fejtik ki, a munkafegyelmek megtartására kötelesek és a munkafegyelmek megsértésével elkövetett fegyelmi vétségeik elbírálása szempontjából a Munka Törvénykönyvében szabályozott fegyelmi eljárás hatálya alá tartoznak /hivatali dolgozók, szerződéses edzők, stb./,

b./ ha tevékenységüket egyesületi tagként valamely egyesületben fejtik ki, a sportegyesületi fegyelme megtartására kötelesek és a sportegyesületi fegyelme megsértésével elkövetett fegyelmi vétségeik elbi-

rálása szempontjából a sportegyesületi alapszabályban szabályozott fegyelmi eljárás hatálya alá tartoznak /sportegyesületi tagok/

c./ munkaviszonytól, sportegyesületi tagságtól függetlenül is általában a sportfegyelmek megtartására kötelesek és a sportfegyelmek megsértésével elkövetett fegyelmi vétségeik elbírálása szempontjából a Sportfegyelmi Szabályzatban szabályozott sportfegyelmi eljárás hatálya alá tartoznak.

Mint hogy a munkafegyelmek megsértéséből eredő fegyelmi eljárást a Munka Törvénykönyve, az egyesületi fegyelmi eljárást a sportegyesületi alapszabályok részletesen szabályozzák, a Sportfegyelmi Szabályzat a fegyelmi eljárásokkal csak annyiban foglalkozik, amennyiben a különböző fegyelmi eljárások összefüggése ezt szükségessé teszi. A sportfegyelmek megszilárdítását kívánja megvalósítani a Sportfegyelmi Szabályzat.

Sportfegyelem

1.§.

/1/ A sportfegyelem a testnevelés és sport vezetésével, oktatásával, üzésével kapcsolatos olyan magatartás, amely megfelel a testnevelés és sportmozgalom által megkívánt, az egyetemes szocialista erkölcs alapelveire épülő követelményeknek.

/2/ A sportfegyelem megtartása a testnevelés és sport területén működő minden személynek kötelessége és becsületbeli ügye.

A Szabályzat hatálya

2.§

/1/ A szabályzat hatálya alá tartoznak a sportolók, valamint a testnevelés és sport területén működő személyek, így a sportszövetségek, sportegyesületek és egyéb sportszervezetek vezetői és tagjai, az edzők, versenybírók, játékvezetők, stb. /A továbbiakban: sportolók./

/2/ A szabályzat hatálya - a 4.§ /3/ bekezdés korlátai között - kiterjed a sportegyesületekre is.

Fegyelmi vétségek

3.§

Sportfegyelmi /továbbiakban: fegyelmi/ vétséget követ el az a sportoló:

/1/ aki olyan magatartást tanúsít, amelyből kitűnik, hogy szemben áll a népi demokrácia állami és társadalmi rendjével,

/2/ akit sport- és testnevelési tevékenységgel összefüggésben elkövetett, vagy egyéb súlyos bűncselekmény miatt jogerősen elítéltek,

/3/ aki a sportfegyelmet megsérti, különösen az, aki

a/ sporthatóságok és sportszervezetek utasításait nem tartja be,

b/ a sportszabályokat szándékosan megszegi,

c/ sportszerűtlen magatartást tanúsít,

d/ sporttevékenységét szándékosan rosszul végzi vagy elhanyagolja,

e/ bármilyen módon jogtalan előnyöket szerez, illetve igyekszik szerezni magának vagy másnak,

f/ a nép vagyonában vétkes magatartásával kárt okoz,

/4/ aki botrányos, vagy erkölcstelen életmódot folytat, vagy olyan magatartást tanúsít, amellyel méltatlanná válik arra, hogy a testnevelés és sport területén működjék.

Fegyelmi büntetések és egyéb intézkedések

4.§

/1/ A fegyelmi büntetések a következők:

a/ szóbeli feddés,

b/ írásbeli dorgálás,

c/ kedvezmények megvonása,

d/ eltiltás meghatározott sporttevékenységtől,

e/ eltiltás mindenemű sporttevékenységtől.

/2/ A fegyelmi határozatban intézkedni kell a fegyelmi vétség által okozott kár megtérítése tárgyában is.

/3/ Sportegyesülettel szemben - fegyelmi büntetés kiszabásának mellőzésével - a kár megtérítése és a sportág szabályzatainak rendelkezéseitől függően egyéb intézkedések mondhatók ki /pl. pályaválasztói jog felfüggesztése/.

Szóbeli feddés

5.§

/1/ Szóbeli feddés abban áll, hogy az elnök a tárgyaláson a fegyelmi eljárás alá vont sportolóhoz komoly szavakat intéz a megjavulás érdekében és egyben figyelmezteti hogy újabb fegyelmi vétség elkövetése esetén szigorúbb büntetést fog kapni.

/2/ Ha a feddés az elítélt magatartásából megállapíthatóan nem érte el célját, a fegyelmi bizottság a határozat hatályon kívül helyezése mellett súlyosabb büntetést tartalmazó határozatot hozhat.

Írásbeli dorgálás

6.§

Az írásbeli dorgálást az 5.§ /1/ bek.-ben foglaltaknál súlyosabb esetekben kell alkalmazni. Az írásbeli dorgálás abban áll, hogy a fegyelmi bizottság írásba foglalt és így nagyobb hatást biztosító dorgálással kívánja elérni a fegyelmi eljárás alá vont sportoló magatartásában és erkölcsi fejlődésében a javulást.

Kedvezmények megvonása

7.§

A kedvezmények megvonása a sportolók részére szabályszerűen engedélyezett előnyök meghatározott ideig történő megvonásából áll

Sporttevékenységtől való eltiltás

8.§

/1/ A meghatározott sporttevékenységtől való eltiltás vonatkozhat a játéktól, versenyzéstől, edzői, versenybírói, játékvezetői működéstől, sportszervezetben való tisztviselésétől és sportpályák látogatásától való eltiltásra.

/2/ A fegyelmi határozat állapítja meg, hogy az eltiltás az /1/ bekezdésben felsorolt sporttevékenységek közül mely sporttevékenységre vonatkozik, továbbá, hogy az eltiltás meghatározott időre vagy örökre szól.

/3/ A mindenemű sporttevékenységtől való eltiltás magában foglalja az /1/ bekezdésben felsorolt összes eltiltásokat.

/4/ A mindenemű sporttevékenységtől örökre eltiltott sportoló sportkörü tagságát a sportkör köteles megszüntetni és más sportkör tagjául sem vehető fel, javaslatot kell továbbá tenni a sporttevékenységgel kapcsolatos címek vagy kitüntetések visszavonására.

Fegyelmi büntetések kiszabásának irányelvei

9.§

/1/ A fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyához és fokához mérten az összes körülmények, különösen pedig az esetleges előző fegyelmi büntetések figyelembevételével úgy kell megállapítani, hogy annak nevelő hatása legyen.

/2/ A fegyelmi büntetés kiszabása a fegyelmi vétség esetleges büntetőjogi következményeit, valamint az esetleges feljelentési kötelezettséget nem érinti.

/3/ A fegyelmi büntetést 6 hónaptól 1 évig terjedő próbaidőre fel lehet függeszteni, ha a fegyelmi bizottság úgy látja, hogy az kellő nevelő hatással jár. A próbaidőre felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha a sportolóval szemben a próbaidőn belül újabb fegyelmi büntetést szabtak ki.

Eljáró szervek

10.§

A sportfegyelmi ügyeket a hatáskörrel és illetékességgel bíró sportszövetségi fegyelmi, illetve TST fegyelmi és panaszügyi bizottság bírálja el. Eljárásukban egységesen jelen Sportfegyelmi Szabályzat rendelkezéseit kötelesek alkalmazni.

Hatáskör és illetékesség

11.§

A/

/1/ A fegyelmi eljárás elsőfoku lefolytatása - a B/ C/ D/ pontokban foglalt kivételektől eltekintve - a sportszövetségek

a/ országos,

b/ budapesti, megyei, megyei jogú városi,

c/ Budapest kerületi, járási, járási jogú városi szerveinél működő fegyelmi bizottságok hatáskörébe tartozik.

/2/ Az /1/ bekezdésben felsorolt sportszövetségek fegyelmi bizottságai közül a fegyelmi eljárást elsőfokon a fegyelmi eljárás alá vont sportoló sporttevékenysége felett közvetlen felügyeletet gyakorló sportszövetség fegyelmi bizottsága folytatja le.

/3/ Hatásköri és illetékességi vitákban a közvetlen felettes sportszövetség elnöksége dönt.

B/

/1/ Az MTST Legfelsőbb Fegyelmi és Panaszügyi Bizottságának, valamint a TST-k fegyelmi és panaszügyi bizottságának hatáskörébe tartozik.

a/ a TST-k elnökei és tagjai,

b/ a sportszervezetek vezetői /sportszövetségek elnöke, főtitkára, sportegyesületek elnöke stb./ ellen indított fegyelmi eljárás.

/2/ A TST-k elnökei ellen - az MTST elnöke és elnökhelyettesei kivételével - elsőfokon a felettes TST fegyelmi bizottsága, a TST-k tagjai ellen a TST-k fegyelmi bizottsága, a sportszervezetek vezetői ellen a közvetlen felügyeletet gyakorló TST-k fegyelmi bizottsága jár el elsőfokon.

C/

/1/ Az MTST Legfelsőbb Fegyelmi és Panaszügyi Bizottsága, valamint a TST-k fegyelmi és panaszügyi bizottságai járnak el elsőfokon azoknak a fegyelmi ügyben, akik a testnevelés és sport területén működésüket nem sportszövetségi felügyelet alatt fejtik ki.

/2/ Az /1/ bekezdésben foglalt fegyelmi eljárásokban annak a TST-nek a fegyelmi és panaszügyi bizottsága jár el, amelynek felügyelete alatt fejtik ki a fegyelmi eljárás alá vont működését.

D/

Az MTST Legfelsőbb Fegyelmi és Panaszügyi Bizottsága jár el elsőfokon mindazoknak a fegyelmi ügyben, akiknek az ügyét az MTST Elnöksége a Bizottság hatáskörébe utalja, vagy akiknek az ügyét a Bizottság a saját hatáskörébe vonja.

A TST-k fegyelmi és panaszügyi bizottságai által folytatott fegyelmi eljárásokban szükség esetén az érdekelt sportszövetség elnökségének véleményét is meg kell hallgatni.

A fegyelmi eljárás elrendelése

12.§

/1/ A fegyelmi eljárást annak a sportszövetségnek elnöksége, illetve annak a TST-nek

az elnöksége rendeli el, amelynek fegyelmi bizottsága a fegyelmi eljárás lefolytatására illetékes.

A fegyelmi eljárás elrendelése hivatalból való tudomásrajutás vagy bejelentés alapján történik.

Fegyelmi eljárást a fegyelmi eljárás elrendelése nélkül lefolytatni nem lehet.

/2/ Ha a sportfegyelmi vétség egyben a Munka Törvénykönyvében meghatározott fegyelmi vétséget is megvalósít, ez esetben a sporttevékenységet munkaviszony alapján folytató személy ellen a sportfegyelmi eljárást csak abban az esetben lehet elrendelni, ha a fegyelmi vétséget fegyelmi eljárás keretében már elbírálták és e fegyelmi határozattól függetlenül indokolt a sportfegyelmi eljárás lefolytatása is.

/3/ Ha sportfegyelmi vétség egyben sportkörüli fegyelmi vétséget is megvalósít, a sportfegyelmi eljárást csak abban az esetben lehet elrendelni, ha a fegyelmi vétség a sporttevékenységtől való eltiltást is indokoltá teszi.

/4/ A fegyelmi eljárást elrendelő határozatban az elsőfoku határozat meghozataláig terjedő időre a sporttevékenység folytatásától való felfüggesztést is ki lehet mondani.

Felfüggesztés esetében az elsőfoku fegyelmi határozatot 8 nap alatt, egyébként 15 nap alatt kell meghozni.

A fegyelmi bizottságok összetétele

13.§

/1/ Minden sportszövetség és TST országos, budapesti, megyei, megyei jogú városi, járási, járási jogú városi, budapesti kerületi szervénél fegyelmi bizottság működik.

/2/ Az egyes ügyekben eljáró fegyelmi bizottság három tagból áll. Elnöke a fegyelmi bizottság elnöke, vagy akadályoztatása esetén helyettese, tagjai a fegyelmi bizottság elnöke által behívott két fegyelmi bizottsági tag. Nagyobb jelentőségű ügyekben a fegyelmi bizottság öt tagból álló bizottságként is megalakulhat. Az MTST Legfelsőbb Fegyelmi és Panaszügyi Bizottságának működése külön nyert szabályozást.

/3/ A fegyelmi bizottság határozatait többséggel hozza.

/4/ Nem vehet részt a fegyelmi bizottság ülésén és határozathozatalában az a fegyelmi bizottsági elnök, vagy tag,

a/ aki a fegyelmi eljárás alá vontnak házastársa, egyenes ágbeli rokona, oldalági rokona vagy sógora,

b/ aki a fegyelmi eljárás alá vonttal perben áll,

c/ aki a fegyelmi eljárás alá vonttal egy sportkörben van,

d/ aki a fegyelmi ügyben érdekelt sportkörnek tagja.

Fentiekre vonatkozóan az érdekelt személyi bejelentési kötelezettség terheli. A fegyelmi bizottság hivatalból is köteles az érdekeltséget megállapítani.

F e g y e l m i e l j á r á s

Tárgyalás előkészítése

14.§

/1/ Akivel szemben a fegyelmi eljárást elrendelték a fegyelmi tárgyalásra meg kell idézni azzal a figyelmeztetéssel, hogy jogában áll védekezését még a tárgyalás előtt legkésőbb 3 nappal írásban benyújtani és hogy igazolatlan távolmaradása a fegyelmi tárgyalás megtartását és határozathozatalt nem gátolja.

/2/ Amennyiben a 4.§ /3/ bekezdésében foglalt intézkedések alkalmazására előrelátha-

tóan sor kerülhet, a fegyelmi tárgyalásra az érdekelt sportkör vezetőjét is meg kell hívni.

/3/ A fegyelmi tárgyalás előtt az elnök, a tárgyalás során a bizottság határoz a tamuk megidézése, egyéb bizonyítékok beszerzése, valamint az érdekelt sportkör képviselőjének meghívása iránt.

Tárgyalás

15.§

/1/ A fegyelmi tárgyalást az elnök vezeti,
/2/ A tárgyaláson a fegyelmi bizottság elnöke vagy egyik tagja ismerteti a fegyelmi ügy alapjául szolgáló tényállást. A fegyelmi eljárás alá vont az ismertetés után szóban is előterjesztheti védekezését.

/3/ A fegyelmi bizottság a tényállás tisztázása végett lefolytatja a bizonyítást, kihallgatja a tamukat, szükség esetén szakértőket, fogatosítja az esetleg szükséges helyszíni szemlét, ismerteti a beszerzett okiratokat.

/4/ A bizonyítási eljárás lefolytatása után a fegyelmi bizottság határozatát zárt ülésben szótöbbséggel hozza meg. A zárt ülésen csak a fegyelmi bizottság tagjai vehetnek részt.

Jegyzőkönyv

16.§

/1/ A fegyelmi tárgyalásról jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek vezetésére az elnök a tárgyalás megkezdése előtt jegyzőkönyvvezetőt rendel ki.

A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell

a/ a tárgyalás helyét és idejét,

b/ a jelenlevők nevét és lakcímét,

c/ a fegyelmi eljárás alá vont védekezését,

d/ a kihallgatott tamuk vallomását, a meghallgatott szakértők véleményét,

e/ az írásbeli bizonyítékok ismertetésének megtörténtét,

f/ a hozott fegyelmi határozatot és annak indokolását /a határozatot külön íven is lehet szövegezni/,

g/ a határozat kihirdetésének megtörténtét,

h/ a fegyelmi eljárás alá vont nyilatkozatát a fellebbezés kérdésében.

/2/ A jegyzőkönyvet a fegyelmi bizottság elnöke és a jegyzőkönyvvezető írják alá.

Fegyelmi határozat

17.§

/1/ A zárt ülésen hozott határozatot a fegyelmi bizottság elnöke hirdeti ki.

/2/ A fegyelmi határozat két részből áll: rendelkező részből és indoklásból.

/3/ A fegyelmi határozat rendelkező része lehet büntető vagy megszüntető tartalmú.

/4/ A büntető határozat rendelkező részében meg kell jelölni az elkövetett fegyelmi vétséget és a kiszabott büntetést.

/5/ A rendelkező részben kell kötelezni a vétkes személyt vagy a sportkört az okozott kár és az eljárás költségeinek megfizetésére.

/6/ A rendelkező részben figyelmeztetni kell a fegyelmi eljárás alá vont személyt a fellebbezés jogára és ennek módjára is.

/7/ Alapítan bejelentés esetén az eljárást megszüntető határozatban a rosszhiszemű bejelentőt kötelezni lehet a felmerült költségek megfizetésére.

/8/ Az indoklásban meg kell állapítani a bizonyítottan elfogadott tényállást, a megállapítás alapjául szolgáló bizonyítékok megjelölését, valamint a megállapított tényállásból levont következtetéseket.

/9/ A fegyelmi határozatot a fegyelmi eljárás elrendelésétől számított 15 napon belül kell meghozni, indokolt esetben ez a határidő 15 nappal meghosszabbítható.

/10/ A határozat közlése a jelenlevőkkel kihirdetés, az érdekelt távollévőkkel kézbesítés útján történik.

/11/ Az érdekeltet részéről tudomásul vett határozat a kihirdetés napján, kézbesítés esetén a kézbesítéstől számított 8. napon emelkedik jogerőre.

/12/ A fegyelmi bizottság a meghozott és kihirdetett határozatát többé nem változtathatja meg.

Fellebbezés

18.§

/1/ A fegyelmi határozatot a fegyelmi eljárás alá vont sportoló megfellebbezheti, ha terhére a fegyelmi határozat fegyelmi vétségét állapított meg.

/2/ A 4.§ /3/ bekezdésének eseteiben a sportegyesület is fellebbezéssel élhet.

/3/ Nincs helye fellebbezésnek:

a/ szóbeli feddést, vagy írásbeli dorgálást tartalmazó határozat ellen,

b/ másodfoku fegyelmi határozat ellen.

/4/ A fellebbezést a határozat kihirdetése esetén szóban, egyébként a kézbesítéstől számított 8 napon belül írásban annál a szervnél kell bejelenteni, amely a határozatot hozta. A határidő elmulasztásának jogvesztő hatálya van.

/5/ A fellebbezésnek halasztó hatálya nincsen.

/6/ Fellebbezés esetén az összes iratokat fel kell terjeszteni a másodfoku fegyelmi bizottsághoz.

Fellebbezési eljárás

Másodfoku szervek

19.§

/1/ Az elsőfoku fegyelmi határozatok ellen bejelentett fellebbezések elbírálása

a/ ha az elsőfoku határozatot sportszövetség fegyelmi bizottsága hozta, a sportszövetség elnökségének,

b/ ha az elsőfoku határozatot TST fegyelmi bizottsága hozta, a TST elnökségének hatáskörébe tartozik.

/2/ A fellebbezés elbírálásában nem vehet részt az, aki az elsőfoku fegyelmi határozat meghozatalában részt vett.

E rendelkezés nem vonatkozik az MTST elnökségének azon tagjaira, akik egyúttal a Legfelsőbb Fegyelmi és Panaszügyi Bizottságnak tagjai.

/3/ A sportszövetségek országos szerveinek elnökségei a fellebbezési eljárás lefolytatására 3, vagy 5 tagú bizottságot állíthatnak fel. E bizottságok tesznek javaslatot az elnökségnek a másodfoku határozatra.

Másodfoku tárgyalás és határozat

20.§

/1/ A fellebbezés elbírálására illetékes szerv általában az iratok alapján dönt.

/2/ A tárgyalást az elnök vezeti. A tárgyaláson ismertetni kell a fegyelmi eljárás anyagát és a fellebbezést.

/3/ A másodfoku határozatban a fellebbezés elbírálására illetékes szerv az elsőfoku határozatot helybenhagyhatja, megváltoztathatja vagy hatályon kívül helyezheti. Hatályon kívül helyezés esetében az elsőfoku fegyelmi bizottságot új eljárás lefolytatására utasítja vagy az új eljárást maga folytatja le.

Másodfokú határozat közlése

21.§

/1/ A fellebbezés elbírálásra illetékes szerv írásbafoglalt határozatát közli az érdekeltekkel, valamint mindazokkal a szervekkel, amelyek közreműködni kötelesek a határozat végrehajtásában.

/2/ A fegyelmi eljárás iratait az elsőfokon eljáró fegyelmi bizottsághoz vissza kell küldeni.

A fegyelmi határozat kiterjesztése

22.§

/1/ A sportszövetségek fegyelmi bizottságai sportolót csak saját sportágukban való sporttevékenységtől tilthatnak el.

/2/ Amennyiben felmerül annak indokoltága, hogy a fegyelmi eljárás alá vont sportolót más sportágakban való tevékenységtől is el kell tiltani, a jogerős fegyelmi határozatot e kérdésben való döntés végett indokolt javaslattal meg kell küldeni annak a TST elnökségének, amelynek felügyelete alatt működik az a sportszövetség, amely a fegyelmi határozatot hozta.

A kiterjesztés kérdésében a TST elnöksége végérvényesen határoz.

/3/ Mindenemü sporttevékenységtől örökre való eltiltás kérdésében hozott határozatot jóváhagyás végett az MTST Legfelsőbb Fegyelmi és Panaszügyi Bizottságához kell felterjeszteni.

Felülvizsgálati eljárás

23.§

/1/ Az MTST Legfelsőbb Fegyelmi és Panaszügyi Bizottsága bármely jogerős határozatot, a Budapesti TST, valamint a megyei, megyei jogú városi TST-k fegyelmi bizottságai a felügyeletük alá tartozó szervek által hozott jogerős határozatot felülvizsgálhatják és a felülvizsgálat eredményéhez képest a jogerős határozatot helybenhagyhatják, megváltoztat-hatják vagy hatályon kívül helyezhetik és új eljárást rendelhetnek el.

/2/ Felülvizsgálatnak csak akkor van helye, ha a jogerős határozatot a Sportfegyelmi Szabályzat rendelkezéseinek megsértésével hozták és ennek a hozott határozatra lényeges kihatása volt.

/3/ A felülvizsgálatot a felülvizsgálatra jogosult szerv elnöksége rendeli el hivatalból való tudomásrajutás vagy kérelem /panasz/ alapján.

/4/ Jogerős határozat meghozatalától számított hat hónap eltelté után felülvizsgálati eljárást lefolytatni nem lehet.

Mentesítés a fegyelmi büntetés hátrányos következményei alól

24.§

/1/ A fegyelmi határozat felülvizsgálatára jogosult fegyelmi bizottság /23.§/ a fegyelmi büntetés további végrehajtását mellőzheti, illetőleg a sportolót annak hátrányos következményei alól mentesítheti, ha újabb fegyelmi vétséget nem követett el és a mentesítésre egyébként is érdemesnek mutatkozik.

/2/ A mentesítést a sportolóval írásban kell közölni és a mentesítésről értesíteni kell a fegyelmi határozatot nyilvántartó sportszervezeteket is.

Elévülés

25.§

/1/ A fegyelmi eljárást nem lehet megindítani:

a/ ha a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi eljárás megindítására illetékes szerv bejelentés folytán, vagy más úton több mint 3 hónapja tudomással bír, vagy

b/ ha a fegyelmi vétség elkövetése óta - függetlenül a tudomásra jutás időpontjától, - több mint egy év eltelt.

/2/ Ha a sportoló ellen büntető eljárás indult, az /1/ bekezdésben meghatározott határidők nem a fegyelmi vétség elkövetésétől, hanem a büntető eljárás jogerős befejezésétől számítanak.

Fegyelmi határozatok nyilvántartása

26.§

/1/ A fegyelmi határozatokat az elsőfokon eljáró fegyelmi bizottságok tartják nyilván. Az iratok megőrzésén kívül betűrendes névmutató kötelesek felfektetni.

/2/ A nyilvántartástól függetlenül minden jogerős fegyelmi határozatot közölni kell a felügyeletet gyakorló TST-vel is.

Általános alapelv

27.§

Kifejezett rendelkezés hiányában jelen szabályzat általános alapelvei szemelőtt tartásával kell eljárni.

Közlemény

A Magyar Testnevelési és Sport Tanács Elnöksége foglalkozott számos budapesti és vidéki sportegyesület fúziós kérelmével. A sportegyesületek fúziós kéréseinek nagy száma és ebben az időpontban való jelentkezése arra mutat, hogy ezek tulajdonképp többsége a labdarúgó bajnokság megindulása előtt egyes labdarúgó csapatok megerősítését, illetve egyes labdarúgó játékosok ilyen úton való átigazolását célozzák.

Kiindulva abból, hogy a magyar testnevelési és sportmozgalom alapvető célkitűzése minél több dolgozó bevonása a testnevelési és sportmozgalomba, feltétel az, hogy a sportszervezetek számát nem csökkenteni, hanem növelni szükséges. Ezért az MTST Elnöksége a kérdésben a következő határozatot hozta:

A sportegyesületek benyújtott fúziós kéréseivel jelenleg nem foglalkozik, kivéve egyes üzemek, vállalatok, egyesítése következtében felmerülő sportköri fúziókat. Az elnökség 1959. december 31. után tüzi újra napirendre ezt a kérdést.

Hegyi Gyula s.k.
MTST elnöke

Megjegyzés:

Az MTST Elnöksége már korábban jóváhagyta a Ganz-MÁVAG, valamint a Pézserrelvény-Brons öntőde SK-nek fúzióját, tekintve, hogy mindkét esetben az üzemek ipari egyesítése előzte meg a sportegyesületek egyesülését.

Átigazolási szabályzat

A MAGYAR TESTNEVELÉSI ÉS SPORT TANÁCS ELNÖKSÉGÉNEK 17-1/1959. /VII.16./ MTST SZÁMU HATÁROZATA AZ EGYSÉGES MINŐSÍTÉSI ÉS NYILVÁNTARTÁSI SZABÁLYZATRÓL.

/Az MTST Elnökségének fenti számú határozata 1960. január 1-ével lép életbe. A határozat alább közölt része - a sportolók átigazolására vonatkozó rendelkezések életbe léptetése azonban az egyetemi, főiskolai, valamint honvédségi bevonulások miatt a fenti határidő előtt vált szükségessé./

A sportoló átigazolása.

26./ A sportoló átigazolása olyan eljárás amelynek során, az átigazolás előfeltételeinek megállapítása alapján hozott határozattal egy sportoló sportegyesületéből egy másik sportegyesületbe léphet át. Az átigazolt sportoló új sportegyesületének színeiben, mint a sportegyesület tagja, résztvehet az egyes sportszövetségek által kiírt bajnokságokban, illetve versenyeken, az átigazolási szabályzat rendelkezéseinek figyelembevételével.

27./ Az egyes sportszövetségek által kiírt bajnokságokban, vagy versenyeken csak szabályszerűen igazolt /átigazolt/ sportoló vehet részt.

Bajnokság alatt értendő az a verseny, vagy mérkőzőssorozat, amelyet az illetékes sportszövetség bajnokságnak minősít. Sportjátékokban bajnokságnak minősülnek a Magyar Népköztársasági Kupa mérkőzések is, továbbá az olyan pontszerző versenyek, amelyek a sportegyesületek rangsorolására kihatnak.

A sportoló ugyanabban a bajnokságban csak egy sportegyesület színeiben szerepelhet.

Más egyéb barátságos mérkőzéseken, házi ünnepségeken, bemutató versenyeken stb. részt vehet az átigazolt sportoló, a várakozási idő letelte előtt annak a sportegyesületnek a színeiben, ahová átigazolt.

A sportoló átigazolási kérelmét az a sportegyesület nyújtja be az illetékes sportszövetséghez, amely a sportoló átigazolását kéri. Az átigazolási kérelem benyújtásához a következő iratokat kell csatolni:

a./ A sportoló átigazolására vonatkozó írásbeli kérelmét a sportoló saját kezű aláírásával ellátva.

b./ A sportolót kiadó sportegyesület nyilatkozatát, melyben hozzájárul, vagy nem járul hozzá a sportoló átigazolásához. A kiadó sportegyesületnek igazolni kell az átigazolandó sportoló legutolsó bajnoki szereplésének időpontját is.

c./ Az új sportegyesület /amelyik a sportoló átigazolását kéri/ nyilatkozatát illetve kérését a sportoló átigazolására vonatkozólag.

28./ Ha a sportolót a régi sportegyesület /a kiadó sportegyesület/ kiadja, a várakozási idő a legutolsó bajnoki szerepléstől számított 6 hónapig tart. Itt figyelembe kell venni azt az alapelvet, hogy a sportoló ugyanabban a bajnokságban csak egy sportegyesület színeiben szerepelhet.

29./ Ha a régi sportegyesület a kiadatás-hoz /a sportoló átigazolásához/ nem járul

hozzá, a sportoló a legutolsó bajnoki szerepléstől számított egy év múlva, kiadatás nélkül is igazolható, az átigazolást kérő sportegyesületbe. Ez a rendelkezés kötelező érvényű valamennyi sportágban.

a./ Labdarugás sportágban - mindkét esetben - a várakozási idő a legutolsó bajnoki szerepléstől számított egy év.

b./ Az evezés, jégkorong, kajak-kenu, korcsolya, motorcsónak és sí sportágakban nem számít be várakozási időbe az u.n. "holtidény". A fent jelzett sportágakban a versenyzőidény a következő:

Evezés:	IV.15-X.1.
Kajak-kenu:	IV.15-X.1.
Korcsolya:	X.15-III.31./mű és gyors/
Jégkorong:	X.15-III.31.
Motorcsónak:	IV.1-X.15.
Sí:	XII.15-IV.15.

30./ a./ A minősítési szabályzat 21. pontjának a./ és b./ pontjában felsorolt sportágak /asztalitenisz, atlétika, kerékpár, kézilabda, kosárlabda, labdarugás, lovaglás, motorkerékpár, ökölvívás, öttusa, háromtusa, röplabda, sakk, sportlövészet, súlyemelés, tenisz, teke, természetjárás, uszás, mű- és toronyugrás, vívás, vízilabda./ országos szövetségeihez az átigazolási kérelmet két példányban kell beterjeszteni. Az átigazolási eljárást az illetékes sportszövetségek országos szervei folytatják le. A kérelem egyik példányát az országos sportszövetségnek nyilvántartásba kell helyezni, egyben a sportoló nyilvántartási lapján az átigazolást át kell vezetni. Az átigazolási kérelem második példányát a területileg illetékes megyei, budapesti szövetség részére kell megküldeni, nyilvántartásbavétel, illetve az átigazolás átvezetése céljából.

Amennyiben a sportolót más megye területén lévő sportegyesületbe igazolják át, úgy az előző sportegyesülete szerint illetékes szövetség a sportoló nyilvántartási lapját, az országos szövetségtől kapott átigazolási lappal együtt az új sportegyesülete szerint illetékes megyei szövetség részére tartozik megküldeni.

b./ A minősítési szabályzat 21. pontjának c./ alpontjában felsorolt sportágak: /autó, birkózás, osztagáncs, evezés, gyeplabda, íjászat, jégkorong, kajak-kenu, korcsolya, motorcsónak, sí, torna, vitorla/ országos sportszövetségeihez az átigazolási kérelmet egy példányba kell beterjeszteni. Az átigazolási kérelmet az országos sportszövetségnél kell intézni, nyilvántartásba kell venni, a sportoló nyilvántartási lapján az átigazolást át kell vezetni.

c./ A sportoló átigazolási kérelmét az erre a célra elkészített nyomtatványon kell benyújtani az illetékes sportszövetséghez. /Az MTST által jóváhagyott új nyomtatványok 1960. január 1-től kezdve állnak rendelkezésre, addig a sportszövetségek a jelenleg érvényben lévő átigazolási nyomtatványokat használhatják./

31./ Amennyiben egy sportegyesülettel szerződésben álló edző más sportegyesülettel köt szerződést és tevékenységét ott folytatja az ugyanazon sportegyesülettől távozó sportoló, az edző új sportegyesületébe csak két évi várakozási idő után igazolható át.

Egyetemre és főiskolára beiratkozott sportolók átigazolása.

32./ Az egyetemek, főiskolák, nappali tagozatának elsőéves hallgatói - a megkezdett tanévtől kezdve, a b./ pont kivételével - kizárólag annak az egyetemen, főiskolának sportegyesületében sportolhatnak ahol tanulmányaikat folytatják. Ez alól felmentést csak az egyetem, főiskola vezetője adhat amennyiben ezt a hallgató írásban kéri.

a./ Ha a sportoló nem a saját egyetemének, főiskolájának sportegyesületébe, hanem más egyetemi, vagy főiskolai sportegyesületbe kéri átigazolását, az átigazolási eljárás ra a minősítési szabályzat 28. 29. pontja az irányadó.

b./ A válogatott keretek tagjai, I. oszt. sportolók, valamint csapatjátékokban az NB. I. és NB. II. bajnokságokban szereplő csapatok játékosainak átigazolási kérelméről az OISB, Művelődésügyi Minisztérium és az adott egyetem vezetőjének meghallgatásával az MTST elnöksége dönt.

33./ Egyetemet, főiskolát végzett /végbi-zonyítványt szerzett/ sportoló tanulmányainak befejezése után, azonnal visszaigazolható abba a sportegyesületbe, ahonnan az egyetemi, főiskolai sportegyesületbe átigazolták. Amennyiben más sportegyesületbe kéri átigazolását, a várakozási idő 6 hónap. A játékjogot illetően a minősítési szabályzat 27. pontja a mérvadó.

a./ Ha az egyetemi, főiskolai hallgató megszakítja tanulmányait, az esetben az átigazolásra a minősítési szabályzat 28.29. pontja az irányadó.

34./ Ha a sportoló egyetemi, főiskolai tanulmányainak megkezdése, vagy befejezése után az adott év december 31-ig nem kéri átigazolását, a várakozási idő 6 hónap.

35./ Az egyetemi, főiskolai sportegyesületbe átigazolt sportoló játékjogát a minősítési szabályzat 27. pontja határozza meg.

Tényleges katonai szolgálatra bevonuló sportolók átigazolása.

36./ A tényleges katonai szolgálatra bevonuló azonnal átigazolható szolgálati helyének megfelelő honvédségi sportegyesületbe. Az országos válogatott keretek tagjainak, az I. oszt. sportolóknak, valamint csapatjátékokban az NB. I., NB. II. és NB. III.-as bajnokságokban szereplő csapatok játékosainak átigazolási kérelméről az MTST elnöksége dönt.

Megyei, budapesti, járási, város-kerületi bajnokságban szereplő sportoló /csapatjátékokban és egyéni/ azonnal játszhat a szolgálati helyének megfelelő honvédségi sportegyesület színeiben, amennyiben a honvédségi sportegyesület csoportbeosztása nem egyezik a bevonult sportoló előző sporte-

gyesületének csoportbeosztásával. Ilyen esetben a polgári sportegyesület külön kiadása nem szükséges.

37./ A tényleges katonai szolgálat befejezése után a sportoló azonnal visszaléphet abba a sportegyesületbe, amely sportegyesületből a honvédségi sportegyesületbe bevonult.

38./ A tényleges katonai szolgálat megkezdése, vagy befejezése után a sportoló 6 hónapi határidőn belül kérheti a kedvezményes átigazolását.

39./ Tényleges katonai szolgálat ideje alatt a honvédségi sportegyesületbe igazolt sportolót más sportegyesületbe átigazolni csak a minősítési szabályzat 28. 29. pontjai alapján lehetséges. A játékjogosultságra a minősítési szabályzat 27. pontja az irányadó.

40./ Végleges /hivatásos/ katonai szolgálatra bevonultak átigazolására a minősítési szabályzat 28. és 29. pontja az irányadó.

Sportorvosi igazolással kapcsolatos rendelkezések.

41./ a./ A sportoló csak érvényes sportorvosi engedéllyel szerepelhet mérkőzéseken, vagy versenyeken.

b./ A játékvezető, versenybíró a mérkőzés vagy verseny előtt köteles ellenőrizni, hogy a sportoló rendelkezik-e érvényes sportorvosi engedéllyel, ennek hiányában köteles a sportolót a mérkőzésből, versenyből kizárni.

c./ Ha egy mérkőzés, vagy verseny alkalmával a játékvezető, vagy versenybíró a sportoló rajt és játékengedélyét /minősítési igazolványát/ megvizsgálta és azt rendben találta /sportorvosi engedély szempontjából is/ úgy utólag a sportorvosi engedéllyel kapcsolatban felmerült hiányosságok miatt óvást benyújtani nem lehet.

d./ Az első alkalommal észlelt mulasztásnál fegyelmi eljárást kell indítani a játékvezető, versenybíró, sportoló, valamint azon személy ellen, aki az igazolások ellenőrzésénél sportegyesületet képviselte.

e./ Csapatjátékokban a második alkalommal észlelt mulasztásnál a játékvezető, versenybíró, sportoló, valamint a sportegyesületet képviselő személy ellen fegyelmi eljárást kell indítani.

f./ Egyéni sportágakban a második alkalommal észlelt mulasztásnál a játékvezető, versenybíró, valamint a sportegyesületet képviselő személy ellen fegyelmi eljárást kell indítani.

g./ Hamisított sportorvosi igazolvány, vagy valótlan sportorvosi bejegyzés esetén a sportegyesülettől két büntetőpontot kell levonni, egyben az eltiltást is folyamatba kell tenni a vétkes sportoló ellen.

A minősítési és nyilvántartási szabályzat jelen rendelkezései 1959. augusztus 5-én lépnek életbe. E tárgyban kiadott eddigi összes utasítás és rendelkezés hatályát veszti.

Budapest, 1959. augusztus hó 5-én.

Gyenes András s.k.
elnökhelyettes

"Egy volt atléta" jeligré: levelében közölt kalapácsvető eredményeket a versenybírói jelentés alapján nem vesszük figyelembe.

+ + +

Az országos női összetett bajnokság október 24-25-én kerül megrendezésre.

Versenykiírások

A Magyar Népköztársaság 1959. évi férfi és női felnőtt, ifjúsági és serdülő váltóbajnokságainak versenykiírása.

1./ A verseny célja: az 1959. évi váltóbajnokságok eldöntése.

2./ A verseny helye és időpontja: Budapest, később kijelölendő pályákon, 1959. október 17-18-án.
A felnőtt 5000 m-es és ifjúsági 3000 m-es csapatverseny külön kerül megrendezésre később meghatározott időben.

3./ A verseny rendezője: a Magyar Athletikai Szövetség.

A versenybíróság elnöke: Kalovits István
helyettese: Zsigmond Mátyás
titkár: Szabó István

4./ A versenyen részt vehetnek: az egyesületek benevezett váltói. Az egyesületek egy versenyszámban több váltót is indíthatnak. A váltókban a versenyzők egyel magasabb korosztályban is indulhatnak. /Ifjúságiak a felnőtt váltóban, serdülők az ifjúsági váltóban, uttörő versenyzők a serdülő váltóban./ Egy versenynapon egy versenyző csak egy korosztályban indulhat. Azok a serdülők, akik az ifjúsági csapatban szerepeltek, a serdülő csapatban nem szerepeltethetők. Az ötös 5000-es és ifjúsági 3000 m-es csapatversenyben egy csapat indulása esetén 7 versenyzővel, két csapat indulása esetén 13 és három csapat indulása esetén 18 versenyzővel vehetnek részt.

5./ Versenyszámok:

Férfi felnőtt: 4x100, 4x200, 4x400, 4x800, 4x1500 m
5000 m ötös csapatverseny
Férfi ifjúsági: 4x100, 4x200, 4x400, 4x800, 4x1500 m
3000 m ötös csapatverseny
Fiú serdülő: 4x100, 4x800 m
Női felnőtt: 4x100, 4x200, 3x800 m
Női ifjúsági: 4x100, 4x200, 3x800 m
Leány serdülő: 4x100, 3x500 m

6./ Helyezések eldöntése: az atlétikai versenyszabályok alapján. Csapatversenyeken pontegyenlőség esetén az a csapat kerül előbbre, melynek utolsó /negyedik/ versenyzője előbb ér célba.

7./ Díjazás: a versenyszámok győztesei "A Magyar Népköztársaság 1959. évi /felnőtt, ifjúsági, serdülő/ váltóbajnokcsapata" címet nyerik, a versenyszámok első három helyezettje éremdíjazásban részesül.

8./ Nevezési határidő: szeptember 30-án 18 óra. A nevezéseket a MASZ irodába kell be-
küldeni. Nevezési díj csapatonként és versenyszámonként 4.-Ft. A nevezési díjakat
vagy a szövetség irodájában, vagy a 251.502.sz. csekkszámára kell befizetni.

9./ Költségek: a rendezés költségeit a MASZ, a részvétellel kapcsolatos egyéb költsé-
geket az egyesületek fizetik.

Közlemények

AZ EGYESÜLETI BAJNOKSÁG EGYÉNI VERSENYEINEK VÉGEREDMÉNYE

F é r f i a k

1. Bp. Honvéd SE	4.877.5
2. Újpesti Dózsa SC	3.921
3. Vasas SC	3.392.5
4. MTK	2.415.5
5. MAFK	2.193
6. Csepel SC	2.153.5
7. Bp. Építők SC	2.097.5
8. Szolnoki MÁV	1.769
9. UTTE	1.717.5
10. BEAC	1.702.5

11. Tatabányai Bányász SC	1.675
12. Győri Vasas ETO	1.657
13. Bp. Vörös Meteor	1.648
14. Szegedi VSE	1.634.5
15. Debreceni Építők SC	1.504
16. Pécsi Dózsa	1.455
17. Debreceni EAC	1.390
FTC	1.390
19. Előre SC	1.361
20. Pécsi VSK	1.310.5
21. Szombathelyi Haladás VSK	1.287
22. Gyulai MEDOSZ	1.171

23. Nagykanizsai Bányász	1.087
24. Bajai Építők	985
25. Szekszárdi Dózsa	954
Diósgyőri VTK	954
27. Szegedi TC	878.5
28. Törekvés SE	817
29. Bp. VSC	737.5
30. Ganz-MÁVAG	726
31. Orosházi Kinizsi	718
32. Ózdi Kohász SK	672
33. Győri Dózsa	657
34. Nyíregyházi VSC	650
35. Tipográfia TE	645
36. Kecskeméti TE	621
37. MPSC	615.5
38. Zalaegerszegi TE	603
39. Szfvári MÁV Előre	592
40. Debreceni GÖCS Vasas	563
41. VM Közért	531.5
42. Pécsi EAC	494
43. Bp. Spartacus	478.5
44. Komlói Bányász	450
45. Salgótarjáni Kohász SE	445
46. TFSE	426
47. Salgótarjáni UMSE	421
48. Debreceni ASE	394
49. Dorogi Bányász	382.5
50. Martfői MSE	371
51. Kaposvári Petőfi	365.5
52. Goldberger SE	338
53. Makói VSE	329
54. Bp. MEDOSZ	327
55. Székesfehérvári Építők	308
56. Székesfehérvári Vasas	267.5
57. Veszprémi Haladás-Petőfi	266
58. Békéscsabai MÁV	240
59. Soproni MÁFC	238
60. Bp. Petőfi SC	234
61. I.sz. ITSK	226
62. Salgótarjáni Bányász	221
63. BRESC	201
64. Siófoki KSK	185
65. Sztalinvárosi Kohász SE	180
66. Bp. Postás	170
67. Ceglédi VSC	166
68. Békési MÁV TE	165.5
69. Szegedi EAC	154.5
70. Debreceni Honvéd	154
71. Pécsi Fed. Haladás	152
72. Szegedi Spartacus	142
73. Borsodi Bányász	141
74. Kaposvári Dózsa	140
75. Szegedi Sportiskola	136.5
76. Pápai Textiles	136
77. Dunaföldvári FSK	133
78. Batastezői VSK	131
79. Vasas Dinamó	129
80. Debreceni Közalkalmazottak	128
81. Soproni MEDOSZ	127
82. Kiskunhalasi Kinizsi	126
83. Hatvani VSE	118
84. Székesfehérvári Spartacus	111
85. Csepeli Papir	105
86. Gyöngyösi Bányász	103
87. Hatvani Kinizsi	99
88. Székesfehérvári KASE	93.5
89. Pécsi Postás	86
90. Nyíregyházi 113.sz. ITSK	83
91. Szombathelyi Vörös Meteor	82
92. Albertirsai MÁV	76
93. Kecskeméti Spartacus	72.5
94. Kaposvári Honvéd	68.5
95. Sajószentpéteri Bányász	68
96. Móri Bányász	66
Csurgói FSK	66
98. Szarvasi MEDOSZ	64
Szolnoki 605.sz. ITSK	64
100. Miskolci BAFC	63
Tapolcai MÁV IAC	63
102. Nyírbátori FSK	62
103. Ceglédi Hunyadi	56
Gyöngyösi VSC	56
105. Nagykanizsai VTE	50
Debreceni VSC	50

107. Jászberényi Vasas	49
108. Balassagyarmati MEDOSZ	45
109. Egri SC	36
110. Testvériség	34
Kaposvári Hunyadi	34
112. Miskolci ITSK	30
Dunakeszi Magyarság	30
114. Mátészalkai TK	28
Karcagi MEDOSZ	28
116. Siófoki MÁV Olajmunkás	27
117. Kiskunfélegyházi Építők	24
Kőszegi Ágyterítőgyár	24
119. Celldömölki EVSE	23
120. Vasas Hubertus	18
121. Ormosbánya	17
122. Bonyhádi Gimnázium	16
123. Kiskunfélegyházi Reménység	14
124. Kiskunfélegyházi ITSK	13
Mezőhegyesi MEDOSZ	13
126. Sátoraljaújhegyi MÁV SAC	12
127. Gödöllői MEDOSZ	10
128. Miskolci Pedagógus	9
Rozsályi FSK	9
130. Egyetértés SC	6
131. Tiszadobi ITSK	2
132. Hatvani Bajza Gimnázium	1

N Ó K

1. Újpesti Dózsa SC	2.339
2. MTK	2.011.5
3. Csepel SC	1.660.5
4. Vasas SC	1.443.5
5. Bp. Honvéd SE	1.423
6. Bp. Vörös Meteor	1.330
7. Debreceni Építők	1.162
8. Debreceni EAC	1.131.5
9. Bajai Építők	1.108
10. Orosházi Kinizsi	999.5
11. Szolnoki MÁV	879
12. Győri Vasas ETO	874
13. BEAC	820
14. Bp. VSC	816.5
15. UTTE	800
16. Előre SC	787
17. Nagykanizsai Bányász	782.5
18. FTC	736
19. Tipográfia TE	731
20. Ganz-MÁVAG	730
21. Makói VSE	714
22. Bp. Petőfi SC	711.5
23. Gyulai MEDOSZ	662
24. Szekszárdi Dózsa	565
25. Nyíregyházi VSC	531
26. Bp. Építők SC	526.5
27. Pécsi VSK	516
28. Törekvés	506
29. Győri Dózsa	477.5
30. Kecskeméti TE	476.5
31. Zalaegerszegi TE	473.5
32. Békéscsabai MÁV	440
33. Salgótarjáni UMSE	434
34. MPSC	431
35. Szombathelyi Haladás VSE	395.5
36. Dorogi Bányász	367
37. Pécsi EAC	359
38. I.sz. ITSK	342
39. Pécsi Postás	330
40. Goldberger SE	329
Diósgyőri VTK	329
42. MAFC	311
43. Debreceni GÖCS Vasas	298
44. Szarvasi MEDOSZ	296.5
45. TFSE	279
46. BRESC	270
47. Soproni MAFC	260
48. Bp. Spartacus SC	233
49. Ceglédi Hunyadi	227.5
50. Szegedi VSE	223.5
51. Székesfehérvári Vasas	221
52. VM Közért	220.5
53. Székesfehérvári KASE	214
54. Komáromi MÁV Textiles	213

55. Salgótarjáni Kohász SE	212	90. Hatvani Kinizsi	44
56. Móri Bányász	192	91. Sióagárdi KSK	41
57. Pécsi Fed. Haladás	186	92. Pápai Textiles	40
Szegedi EAC	186	93. Gyöngyösi VSC	39
59. Békési MÁV TE	179	94. Vasas Dinamó	37
60. Komlósi Bányász	152	Soproni MEDOSZ	37
61. Hatvani VSE	149.5	96. Debreceni VSC	36
62. Ózdi Kohász	149	97. Veszprémi Haladás	34
63. Tatabányai Bányász SC	131.5	98. Sztalinvárosi Kohász	31.5
64. Martfűi MSE	124	99. Szombathelyi Vörös Meteor	30
65. Nyírbátori FSK	117.5	Kaposvári Petőfi	30
66. Szegedi Sportiskola	111	101. Miskolci EAFK	29
67. Egeri SC	101	Miskolci ITSK	29
68. Debreceni Közalkalmazottak	94	Bp. MEDOSZ	29
69. Székesfehérvári MÁV	92	104. Kiskunfélegyházi ITSK	25
70. Ceglédi VSC	89.5	105. Salgótarjáni Bányász	24
71. Hatvani Bajza Gimnázium	88	106. Kazincbarcikai TK	18
72. Pécsi Dózsa	81	107. Sajószentpéteri Bányász	16
73. Kaposvári Dózsa	80	Kaposvári Hunyadi	16
74. Szolnoki 605.sz. ITSK	79	109. Debreceni ASE	12
75. Sátoraljaújhegyi MÁV SAC	72	Székesfehérvári Spartacus	12
76. Nagykanizsai VTE	69	111. Szegedi TC	10
77. Mátészalkai TK	63	Győri Közgazdasági Technikum	10
78. Siófoki MÁV Olajmunkás	61	113. Kiskunfélegyházi Építők	8
79. Nagykőrösi Kinizsi	60	Kőszegi Ágyterítőgyár	8
80. Csepeli Papírgyári SC	59	115. Karcagi MEDOSZ	7.5
81. Bp. Postás SC	57	116. Testvériség	7
82. Bátaszéki VSK	56	117. Kiskunfélegyházi Reménység	5
83. Szegedi Spartacus	55	Órmosbánya	5
Nyíregyházi 113.sz. ITSK	55	Rozsályi FSK	5
Jászberényi Vasas	55	120. Egyetértés SC	4
86. Gyöngyösi Bányász	54	121. Tiszadobi FSK	2
87. Albertirsai VSC	51	122. Mezőhegyesi MEDOSZ	1
Vasas Hubertus	51	Dunaföldvári FSK	1
89. Borsodi Bányász	50	Celldömölki EVSE	1

BAJNOKI PONTVERSENY ÁLLÁSA AUGUSZTUS 23-ÁN

1. Újpesti Dózsa SC	710	34. Pécsi EAC	27
2. Bp. Honvéd SE	552	35. Tipográfia TE	26
3. Vasas SC	458.5	36. Szolnoki MÁV	21
4. MTK	343	37. Székesfehérvári MÁV	20
5. MAFC	335	Nagykőrösi Kinizsi	20
6. Bp. VSC	194	39. Ceglédi VSC	19
7. Csepel SC	192	40. Orosházi Kinizsi	18
8. Előre SC	189	41. Tapolcai MÁV IAC	17
9. BEAC	174	42. Bp. MEDOSZ	15
10. MFSC	164	43. Szegedi TC	14
11. TFSE	125	Miskolci Pedagógus	14
12. Bp. Vörös Meteor	113	45. Szegedi Sportiskola	13
13. Bp. Postás	99	Debreceni EAC	13
14. Nagykanizsai Bányász	81	Sztalinvárosi Kohász	13
15. Törekvés SE	77	48. Salgótarjáni Bányász	11
16. Debreceni Építők	75	49. Soproni MAFC	9
Pécsi VSK	75	50. Ceglédi Hunyadi MEDOSZ	8
18. Tatabányai Bányász	73	51. Gyöngyösi VSC	7
19. Békéscsabai MÁV	70	Hatvani Bajza Gimnázium	7
20. Diósgyőri VTK	59.5	53. Budai Spartacus	5
21. FTC	58	Debreceni GÖCS Vasas	5
22. Nyíregyházi VSC	46	Gödöllői MEDOSZ	5
23. Győri Vasas ETO	45	Kecskeméti TE	5
24. Bp. Építők SC	44	57. Pécsi Postás	4
25. VM Közért	41	Karcagi MEDOSZ	4
26. Bp. Petőfi SC	39	59. Dunakeszi Magyarság	3
27. Makói MÁV	38	Kaposvári Dózsa	3
28. Bajai Építők SC	34	Móri Bányász	3
29. UTTE	33	62. Józsefvárosi Sportiskola	1
30. Gyulai MEDOSZ	32	Angyalföldi Sportiskola	1
Szegedi VSE	32	Ganz-MAVAG	1
32. Szombathelyi Haladás VSE	30	65. Egeri SC	0.5
33. Győri Dózsa	29		

A Magyar Athletikai Szövetség hivatalos lapja
Szerkesztőség: Budapest, V. Rosenberg házaspár-utca 1.
Kézirat gyanánt.

Felélő szerkesztő: Farkas Pál

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság: Nyíró György, dr. Sir József, Szabó István
és Tompay Oliver

A rajzokat Hires László készítette

Előfizetési díj: 1 évre 36.- Ft., 1/2 évre 18.- Ft., 1/4 évre 9.- Ft.

Előfizethető a MASZ irodában, vagy a MASZ 251.502-V. sz. csekkszámlára.

Felélő kiadó: Sport Lap- és Könyvkiadó igazgatója

Sport Kiadó Sokszorosító Üzeme

Felélő a vállalat igazgatója

